

Остановись, мгновенье, ти прекрасно! (збірник)
Лесь Подерв'янський

Лесь Подерв'янський – скандально відомий український письменник і художник. Його епатажні п'єси, що були і є. Тепер з його творами можна познайомитися на сторінках цієї збірки. До неї увійшли п'єси «Остановись, мгновенье, ти прекрасно!», «Гамлет, або Феномен датського кацапізму» та інші твори, в яких розкривається оригінальний талант автора.

ХАРКІВ «ФОЛІО» 2013

Лесь Подерв'янський

Остановись, мгновенье, ти прекрасно!

Збірник

Остановись, мгновенье, типрекрасно!.

ДІЙОВІ ОСОБИ

Іван Опанасович Харченко, літературознавець.

Гриць Якович Вареник, тоже літературознавець.

Чорт, трансцендентна сила у вигляді рогатого упиздня в ватніку, ватніх штанах і кірзових чоботях. Безсмертен.

Хуна, особа жіночої статі.

Сало, іжа Івана Опанасовича і Гриця Яковича, заповнює простір між шкірою та м'ясом свині, на вигляд біла, на смак жирна.

Портвейн, напій, котрий Іван Опанасович і Гриць Якович п'ють вранці, вдень, ввечері, а також вночі.

ДІЯ ПЕРША

Кімната в общазі, в котрій живуть аспіранти: Іван Опанасович, Гриць Якович, і сало в кімнаті дві кроваті, тумбочка. Гриць Якович Вареник в стані алкогольного токсікозу, загорнутий з головою в ковдру.

Іван Опанасович. Шось випить хочеться, блядь, деж взять гроші? (До Гриця.) В тебе гроші є?

Гриць. Єсть.

Іван Опанасович. Дай мені три карбованці, я тобі завтра утром віддам.

Гриць мовчить.

Іван Опанасович. Чо мовчиш? Гроші є?

Гриць. Єсть.

Іван Опанасович. Дай мені три карбованці, завтра утром віддам.

Гриць мовчить.

Іван Опанасович. Чо мовчиш? Гроші є?

Гриць. Єсть.

Іван Опанасович. Дай мені три карбованці, завтра утром віддам. Чо мовчиш?

Гриць. Та жалко...

Деякий час обидва мовчать.

Іван Опанасович. Блядь, придумав! Щас гумореску напиздячу.

Іван Опанасович кладе сало, сідає до машинки і пиздить її по клавішам

Іван Опанасович. Такий гумор щас пиздану, шо вони всі повсцикаються. (До Гриця Яковича.) Ти «Перець» читав?

Гриць Якович. Ні.

Іван Опанасович. Очень даже напрасно, там такі хохми есть, всцятися можна! Там і мойо тоже есть...

Продовжує пиздити по клавішам, потім видира бумагу і комкає її.

Ну його к хуям, краще я оповідання про колгосп напишу, блядь, в «Молоду гвардію». (До Гриця.) Ти читав «Молоду гвардію»?

Гриць Якович. Ні.

Іван Опанасович. Напрасно, там тоже хорошие хохми есть...

Іван Опанасович пиздячить по клавішам.

Гриць Якович. Я сьогодні з Хуною условився, щас прийті должна...

Іван Опанасович продовжує пиздити машинку по клавішам, потім імпульсивно видира бумагу і зникає в сортирі

Хуна. Я не опаздала?

З сортиру чути огидливе пердіння.

Хуна (робить вигляд, ніби нічого не почула). Ви тут сидіте, а на дворе такая погода стоїт!..

З сортиру чути огидливе пердіння.

Хуна (робить вигляд, ніби не чує). Я прямо не знаю, что эта весна со мной делает!..

Гриць Якович тупо мовчить. З сортиру чути шарудіння. Трохи згодом з'являється Іван Опанасович, застьобує сортир

Хуна. Извиніте, можна і мне?

Іван Опанасович. Xi! Мерсі...

Хуна спокусливо посміхається і зникає в сортирі. Іван Опанасович у роздумі чуха собі живіт.

Іван Опанасович. Я в армії так набався, Гриша, ібать мої віники!..

З сортиру чути страшний крик, Хуназ перекошеним ротом вибігає з сортиру, збиває з ніг Чорта, який щойно з'явився

Іван Опанасович. Блядь, що вона злякалась? Гімна не бачила?

Чорт загляда до сортиру, мрійливо крутить хвостом і клаца язиком.

Чорт. Ну ти і сresh, Ваня...

Іван Опанасович. А хулі тут такого? Ну, посрав...

Чорт. Ну, розкажуй, як живеш, як жінка?...

Іван Опанасович. Та пішла вона на хуй!

Чорт (співчутливо). Шо такое, Ваня?

Іван Опанасович. Та вже місяць менструації не було, мабуть, забеременіла...

Чорт. Так радується ж нада, Ваня!

Іван Опанасович. А хулі радується? Я її три года ібав, як врага народа, і вона не беременіла. Я не люблю ото н

Чорт. Шо такое, Ваня?

Іван Опанасович. В неї матка не держить, забеременіла, сука, коли я сам в Києві, а вона в Лохвиці.

Обидва мовчать. Чорт у роздумі крутить хвостом.

Іван Опанасович. Та я не за то, мені інтересно, хто її виібав, вона жтричі за мене ширша, ще й окуляри носить

Зловісна мовчанка.

Чорт (спокусливо). На блядки підем сьогодні?

Іван Опанасович. Та шо я, пацан? Я в армії так наібався, шо противно згадувать. Я, вобщє, ото ібаться не поні
вина б ото випив...

Чорт (нісікі не здивувавшись). Давай стакани!

Чорт виймає з ватніка кілька пляшок портвейна. Гриць Якович, який до того лежав смирно, як небіжчик, почи
розливає, Іван Опанасович ріже сало.

Гриць Якович (нервово). Міне сюда дайте!

Іван Опанасович дає Грицю стакан, він п'є його, лежачи під ковдрою. Руки його при цьому трусяться.

Чорт. А шо ж ти, Ваню, далі робитимеш?

Іван Опанасович. А шо? Щас дісертацію напиздячу і в Броварах дом куплю за 20 тисяч. Я ото квартири ті блядс
дять, і цілий день пиздять. А жінка пизду собі чуха...

Гриць Якович. А шо ж робить?

Іван Опанасович. Я люблю, щоб у мене хазяйство було: кабан, та то, та сьо. Вона, курва, звикла там у районо п

Чорт (продовжує спокушати). Вань, а може, ну його кхуям ту дісертацію! Давай к блядям поїдемо на дискотеку,
е вилазити.

Іван Опанасович. Хе, то не можна! Начальник буде пиздіть.

Чорт. А ми йому скла товченого насипемо у бутерброди. У нього жінка ревнива, то подумують на неї.

Іван Опанасович. Ха, та воно можна, але ж у цих блядей, я думаю, і тріпер е...

Чорт. Ну то давай підемо, Ваня, в кафе «Ластівка», приїбемося до армян і пизди дамо!

Іван Опанасович. Та воно можна, але ж там міліція, я думаю...

Чорт. А ми і міліції пизди дамо, а потім похуярим у «Дубки» і все там нахуй рознесем!

Іван Опанасович. Е, «Дубки», то далеко йти нада!..

Чорт. А ми на таксі...

Іван Опанасович. Ні, то дурне діло! Я краще сала поім...

Іван Опанасович жере сало і запиває портвейном.

Чорт (з слізьми в голосі). Ваня, ти хоч плану покури!.. (З надією лізе до кишені.) Ось тут у мене є гарний, диви,
) Давай накуримось і підем хуйню якусь зробим!

Іван Опанасович. Та їбав я його курить, від нього хуй не стоїть!..

Чорт (плаче). А навіщо тобі, щоб стояв?!

Іван Опанасович. Хм, як це навіщо, заїбав...

Гриць Якович. Блядь, деж та Хуна поділась? Казала вчора, що буде зі мною жить, а сама втекла...

Іван Опанасович. Та біс їх зрозуміє, тих хун, он краще – вино стоїть, пий...

Всі випивають.

Чорт. Ваня, а може, вона щас прийде, та ми Швецію зробимо?

Іван Опанасович. Яку це Швецію?

Чорт (спокосливо). Ну, це коли один вафлями годує, а другий в сраку їбе. Інтересно!

Іван Опанасович. А ти що робить будеш?

Чорт. А я так, подивлюсь...

Іван Опанасович. Не, не можна. Вона комусь розкаже, нам тоді всім піздец. Скажуть: «Іван опанасович Харчен ата».

Чорт. Не скаже. Ми її вафлями нагодуємо, а потім голову відріжемо і закинемо до студентів. То всі подумують, що...

Іван Опанасович. Я на тих негрів дивитися не можу – чорні, а наглі! Іде в автобусі і читає якусь книжку не по-н...
ті дури пащеки пораззявляють і ідуть з ними в Африку чи якусь Гвіану йобану. А негру шо, поїбав, надоїло, по...
а потіє менше...

Гриць Якович. Все одно пизда ставридою бздить.

Всі трое замислено мовчать, переварюючи інформацію Гриця Яковича.

Чорт. Ваня, а пам'ятаєш, коли ти старий був, як ти в мене просився, молодість хотів, аж душу заклав...

Іван Опанасович. Не помню.

Чорт. А казав: «Чортику, любий, зроби молодшим, дай трохи грошей, та кабанчика, та то, та сьо, я тобі вік слух...
ів нема, та у вухах вати півкіла стирчить.

Іван Опанасович. Ніхуя такого не помню, не було цієї хуйні.

Чорт. Ну як же, Ваня, не було, кади іменно шо було! Казав, я як молодий буду, то не буду більше всякої хуйні ротації духа», щоб потом кричать: «Остановись, мгновение, ты прекрасно!». Не ти, скажеш, а? Хто казав: «Буду Ніццую, і в Гонконзі дурний план курити». Шо, не ти? А хто казав: «Покину це село хуйове, а буду ананаси і бургундський». Шо, не ти?

Іван Опанасович. Щоб ти з'їв, та й не пиздів!

ГрицьЯкович (шуткує). Я тарілку супу, а ти кінську залупу. Га-га-га! (Регоче.)

Чорт. І я тоже дурень. Сижу тут з вами, пиздюками, сало ім... (Чорт наливає шмурдяку, відрізає сала. Передражляє закусове салом і кривиться).

Гриць Якович (співчутливо пиздить чорта по спині). Шо, не пошло?

Чорт. Да пішов ти на хуй, «не пашло»... Муму йобане!..

Гриць Якович (шуткує). А я і так на йому сиджу, тіки ноги звисають. Га-га-га-га!

Чорт (розлючено плює на підлогу). Тіки і навчився, шо ото срати, як бегемот, он навіть хуни тікають!..

Іван Опанасович. Я ім не винуватий, шо вони дурні.

Чорт. Ну а якщо всі повтікають?

Іван Опанасович. Хай тікають, вони мені не потрібні.

Чорт. Ну і сиди тут з своїм салом, кабан йобаний!

Іван Опанасович. От ти в нас дуже інтелегентний, шо не слово, то матюки.

Чорт іде до дверей. Раптом двері відчиняються, і в них входить Хуна.

Хуна. Ви тут сидіте, а на дворі така погода стоїт! Я от нарешті вийшла, трохи погуляла... Так што ета весна со...

Гриць Якович (шуткує). Тебе чекаем, Швецію робить.

Хуна. А шо ето такое?

Починає тихо грати «АББА». Всі, в тому числі і Чорт, мовчать.

Хуна (наївно). Нет, ну честно, ребята?

Іван Опанасович (спльовує). Це коли один вафлями годує, а другий в сраку їбе. Інтересно! На от сало, їж...

Хуна, Гриць Якович, Іван Опанасович жеруть сало. Чорт заглядає в сортир, спускає воду і зникає. Спущене гангванію.

Завіса

Данко

Феєрія

ДІЙОВІ ОСОБИ

Данко.

Натовп.

ДІЯ ПЕРША

Ліс. Входить натовп. Натовп дико і страшно реве. Де-по-де можна іноді почути обривки розлючених фраз типу «аємо» та таке інше.

Входить Данко і стріля з пістолета в повітря.

Данко. Мовчать!

Всі мовчать так, що стає ніяково.

Данко. Не розмишлять! Чмо японське... Іттіль!

Голоси. Та куди ж іттіль?

Данко. Іттіль, контра! Хто не хоче – уб'ю, нахуй!

Данко вириває з грудей серце, яке світиться карасіновим світлом, і вимахує ним, як ліхтарем.

Голос з натовпу. Ніхуя собі!

Данко (кричить). Ура! Вперед, чмо японське!

Всі біжать за Данком в напрямі, протилежному тому, куди йшли.

ДІЯ ДРУГА

Болото. Входить натовп з Данком.

Данко. Іттіль!

Голос з натовпу. Ги, та вже, мабуть, прийшли!

Данко. Контра! От не пизділь, а іттіль!

Голос з натовпу. Я ібав таку жізнь!..

Данко. Шо поставали, пизда ваша мати?!

Западлиий голос з натовпу. Данко, серце згасає!..

Справді серце в руці у Данко починає гаснути. Данко кидає його з розмаху об кочку і затоптує ногами. Потім в

Данко (несамовито реве). Іттіль!

Данко і натовп зникають у напрямі, протилежному тому, куди йшли.

ДІЯ ТРЕТЯ

Пустиня. Входить натовп з Данком.

Данко (шуткує). Ге-ге! Ніхуйова пагодка!..

Натовп мовчить.

Данко. Що мовчите, га? Де Ізергіль, стара блядь?

Голос з натовпу. Вчора здохла.

Данко (невпевнено). Іттіль.

Голос з натовпу. А не пішов би ти сам на хуй?!

Запопадливий голос з натовпу. Данко, печінка згасає!..

Данко кидає об підлогу смердючу згорівшу печінку.

Запопадливий голос. Данко, нирки рви, вони горітимуть!..

Данко вириває нирки. Вони горять, але не так яскраво, як хотілося б. Тоді Данко і їх кидає об пісок.

Данко. Що, падлюки, тепер довольні?

Натовп мовчить.

Данко. Тепер вам всім піздець!

Помирає.

Голос з натовпу. Ніхуя не піздець, ми тут з пустині сад зробимо!

Голоси. А вірно, хлопці, а діло каже!

Голоси. Ура! Вперед, чмо японське!

Всі. Ура!!!

Натовп зникає в напрямку, протилежному тому, куди йшов.

Завіса

Хвороба Івасика

ДІЙОВІ ОСОБИ

Івасик, хлопчик.

Лікар, мужчина.

Сибірська Язва, бацила.

Гангрена, бацила.

Ганарея, бацила.

Випаденіє Матки, бацила.

Смерть, скелет.

ДІЯ ПЕРША

Печера з сталактитами. В ній сидять Сибірська Язва і Гангрена і грають в карти. Вони неохайні і неприємні. Га

Язва. Що у нас козир?

Гангрена. Жир.

Язва. Шостака.

Гангрена б'є.

Язва. Сімака.

Гангрена б'є.

Язва. Вісьмака.

Гангрена б'є.

Входить Ганарея. На ній одягнуто брючного костюма, взагалі, вона така ж неприємна, як Язва і Гангрена.

Кінець ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «ЛитРес».

Прочитайте эту книгу целиком, купив полную легальную версию (<http://www.litres.ru/les-poderv-yanskiy/ostanovka>)

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.